

کوروش زارعی: هم از #171؛ سلمان #187؛ و هم #171؛ موسی #187؛ پیشنهاد دارم

شناسه خبر : ۱۴۰۲۱۰ دوشنبه ۱۳ فروردین ۱۴۰۳ - ۱۴:۵۸

کوروش زارعی بازیگر شناخته شده سینما و تلویزیون در میان صحبت‌هایش درباره اهمیت ساخت آثار فاخر دینی و مذهبی به این نکته اشاره کرد که با او درباره بازی در سریال «سلمان فارسی» و سریال «حضرت موسی(ع)» صحبت‌هایی شده است.

به گزارش خبرنگار فرهنگی موج خبر، کوروش زارعی را در کوچه و خیابان به نام برادر حضرت یوسف(ع) صدا می‌زنند. او در فیلم «رستاخیز» و سریال «مختارنامه» هم اگرچه سکانس‌های کمتری ایفای نقش داشت اما بازی تأثیرگذارش باعث شد تا در ذهن مخاطب بماند.

همکاری با جواد افشار در سریال «آنام» و «کیمیا» اتفاق دیگری در بازیگری زارعی بود و نقش‌های منفی به‌خصوص در

«کیمیا» را تجربه کرد. اما اگر عقب‌تر برویم این هنرمند شناخته شده اولین بار سال 1385 با سریال «جابر بن حیان» جواد افشار به تلویزیون آمد.

گرچه موفقیت این اثر نسبت به آثار شاخص بعدیش مانند سریال یوسف پیامبر، بیشتر نبود اما تجربه خوبی برای کوروش زارعی محسوب می‌شود و همکاری با هنرمندانی همچون عنایت بخشی، فاطمه طاهری، اکبر عبدی و جعفر دهقان را تجربه کرد.

اما بخش مهمی از کارنامه هنری کوروش زارعی به بازی در سریال «یوسف پیامبر» برمی‌گردد. زارعی سال 1387 در سریال «یوسف پیامبر» نقش مهمی ایفا کرد و توانست با مهارت خود، آن نقش و همچنین خودش را میان مخاطبان تلویزیون مطرح کند. او توانست با بازی در سریال یوسف پیامبر تجربه بازیگری موفق برای خود رقم بزند.

در کنار کارهای تلویزیونی و حتی بعضاً سینمایی اما کوروش زارعی بیشتر سعی کرد در تئاتر حضور داشته باشد و حتی مسئولیت اداره کل هنرهای نمایشی حوزه هنری را برعهده دارد. در این میان هم به عنوان کارگردان و حتی بازیگر در تئاترهای آیینی و دفاع مقدسی بیشتر حضور پیدا کرد. مخصوصاً فعالیتی که سال‌ها در جریان پیاده‌روی اربعین دارد.

با کوروش زارعی به مناسبت شهادت حضرت علی(ع)، ماندگاری آثار دینی و مذهبی همچون امام علی(ع) به کارگردانی داود میرباقری، مختارنامه و یوسف پیامبر گفت‌وگویی داشتیم که مشروح آن در ادامه آمده است:

از سریال سلمان فارسی و «حضرت موسی(ع)» پیشنهاد دارم

* بگذارید گفت‌وگو را از اینجا آغاز کنیم که سریال‌های خوب، فاخر و اصطلاحاً الف‌ویژه‌های ماندگاری در گذشته ساخته شده که امروز به ندرت اتفاق می‌افتد. حداقل در چند سال اخیر که اصلاً نداشتیم و این روزها آقای میرباقری سریال «سلمان فارسی» را جلوی دوربین دارند و حضرت موسی(ع) که بعد از چند سال هنوز رسماً وارد مرحله تولید نشده است. نکته اینجاست که چرا سریال‌سازی در این سطح کم‌فروغ شد؟

بگذارید در ابتدا این نکته را بگویم که برای بازی در فصل سوم سریال «سلمان فارسی» که سلمان به پیامبر اکرم(ص) می‌رسد و مسلمان می‌شود با من صحبت شده است. برای سریال «موسی(ع)» هم فراخوانده شدم و یک تست دادم تا جنس صدا و فیزیک صحبت بنده را برای حضور در این سریال مورد ارزیابی قرار دهند.

اما در سؤال شما مطرح شد که کمتر اینگونه سریال‌ها ساخته می‌شوند؛ من هم با شما هم عقیده‌ام. ساخت یک چنین سریال‌هایی هزینه‌های بسیار گزافی دارد. یعنی الان نمی‌توانید حتی با هزار میلیارد سلمان فارسی یا سریال «حضرت موسی» را بسازید. قطعاً یک بودجه چندین هزار میلیاردی می‌خواهد؛ چون هر دو سریال مملوء از صحنه‌های پرلوکیشن، صحنه‌های جنگی، بیگ پروداکشن و پربازیگر است.

آمریکایی‌ها و اروپایی‌ها از یوسف می‌گفتند

اما با این اوصاف دلیل نمی‌شود که سریال فاخر و الف ویژه ساخته نشود؛ صداوسیما باید تمهیدی بیندیشد. ما سریال «یوسف پیامبر» را کار کردیم تمام دنیا آن را پخش کردند و تحت تأثیر قرار گرفتند؛ از قاره آمریکا، آفریقا تا آسیا و اقیانوسیه همه دیدند. در مواجهه با آفریقایی‌ها، مردم لیبی، الجزایر، تونس و حتی آمریکایی‌ها و اروپایی‌ها همواره از یوسف گفتند.

بحمدالله بعد از 45 سال در حوزه کارهای فاخر دستاوردهای بسیار خوبی بدست آوردیم. افرادی همچون داود میرباقری، جمال شورجه، شهریار بحرانی و مرحوم سلحشور و در حال حاضر که آقای حاتمی‌کیا وارد این ماجرا شده است. به این نکته اشاره کردم که بگویم ما هنرمندان توانایی داریم اما مشکلات ما مشکلات بودجه‌ای است.

آنقدر مرحوم سلحشور این در و آن در زد که «موسی(ع)» را بسازد، نشد

باید دولت و مجلس فکری برای این ماجرا کند؛ همین الان هم برای ساختن سریال «موسی(ع)» دیر شده! باید چند سال پیش می‌ساختیم که بگویم صهیونیست جعلی است و ربطی به قوم یهود اصیل و واقعی ندارید! آقای سلحشور فیلمنامه را نوشتند و آنقدر این در و آن در زدند کسی توجه نکرد به رحمت خدا رفت. حالا ان شاءالله قرار است بعد از این همه سال، در 1403 این سریال بالأخره کلید بخورد. حیف است در مجامع بین‌المللی حرف‌های جهان شمول داریم و می‌توانیم تأثیرگذار باشیم این کار را نکنیم.

یادم می‌آید بعد از سریال یوسف پیامبر، در دیداری محضر مقام رهبری رسیدیم. زمان ریاست آقای ضرغامی بر صداوسیما بود. این نکته مطرح شد که سریال‌هایی ساخته می‌شوند می‌آیند و می‌روند و تأثیری ندارند. حضرت آقا این نکته را فرمودند «سریال «یوسف پیامبر» آبروی نظام و جمهوری اسلامی ایران است. آنجایی که باید خرج بشود خرج کنید و آنجایی که نباید خرج کنید خرج می‌کنید!».

یوسف پیامبر در واقع بیش از 40 میلیارد بار دیده شده است. من وقتی به عراق، سوریه و لبنان می‌روم مردم در مواجهه با من بارها این نکته را گفتند بیش از 20 بار این سریال را دیدیم. همین امسال آی‌فیلم پخش کرد مردم طوری استقبال کردند که گویی این سریال به تازگی پخش می‌شود. نمی‌خواهم اجرِ همکارانم در ساخت دیگر ژانرهای سینمایی و تلویزیونی را کم کنم اما این کارها قصه‌های قرآنی و دینی است که مستندند.

به طور مثال وقتی سریالی همچون مختارنامه یا فیلمی مثل رستاخیز ساخته می‌شود انگار امروز روز عاشورا است و این اتفاقات کربلا برایمان مرور می‌شود. بنابراین این نوع سریال‌ها می‌تواند در واقع به اتحاد کشورهای اسلامی بینجامد.

بازی در سریال‌های دینی فرق دارد

* شما خودتان تجربه بازی در سریال‌های دینی و مذهبی دارید مثل یوسف پیامبر که نقش محوری داشتید یا سریال مختارنامه و فیلم رستاخیز؛ تئاترهای مذهبی هم که همواره در دستور کار شما بوده است. با توجه به ماندگاری سریال امام علی(ع) که 19 ماه فیلمبرداری داشتید و حدود 269 میلیون تومان هزینه این سریال شد. شاید برای بسیاری این مبلغ تعجب‌برانگیز باشد. چرا که از بازیگرانی استفاده شد که دستمزدهای بیرونی‌شان بالای 150 هزار تومان بود و در این پروژه 70 هزار تومان گرفتند. چطور می‌توانیم کار بزرگ و تأثیرگذاری مثل سریال امام علی(ع) را ساخت که همه ارکان آن سر جای خودشان باشد؟

شاید برخی به این حرف من خرده بگیرند؛ اتفاق مبارکی در سریال یوسف پیامبر(ع) رقم خورد، آقای سلحشور افرادی که هم تخصص دارند، هم متعهدند و هم باورهای دینی، اعتقادی و قلبی دارند برای این کار دور خودش جمع کند. این شکل کارها، کارهایی است که باقیات و صالحات انسان است. به هر حال آدم‌ها می‌آیند با دل و جان و اعتقاد راسخ می‌آیند وقتی هم بازی می‌کنند آن بازی به دل مخاطب می‌نشیند از عمق وجود و اعتقادات او برمی‌آید و تأثیر خودش را می‌گذارد.

این طور هنرمندان وقتی می‌خواهند در فیلم تجاری و یا کمدی خاصی کار کنند دستمزدها و نوع توقع‌شان متفاوت می‌شود. در وهله بعدی این سریال‌ها بارها و بارها دیده می‌شود. چندین کشور سریال‌های امام علی(ع) را دیده‌اند یا بازیگران سریال یوسف پیامبر به کشورهای اسلامی می‌روند آنها را بیشتر از کشور خودمان می‌شناسند. اما در عین حال این کارها پرهزینه است اما هنرمندان متعهد، توانمند و متخصص با دستمزد کمتر می‌آیند نسبت به فیلم‌های تجاری و گیشه‌ای پای این کارها می‌ایستند و این کارها را انجام می‌دهند.

ماجرای پذیرفته شدن کوروش زارعی در فیلم «رستاخیز»

* بعضاً شنیده‌ایم برخی از بازیگرانی که در سریال امام علی(ع) بازی کردند و یا در سریال‌های مذهبی دیگر؛ این نکته را مطرح کردند که نیروی خاصی باعث شد تا این نقش‌ها خوب از آب دربیاید. شما که در این گونه سریال‌ها ایفای نقش کردید این نیرو چه نیرویی است؟

شک نکنید. من یک اعتقاد و باور قلبی دارم که باید برای بازی در این نوع سریال‌ها یا فیلم‌ها انتخاب شوید و در واقع صدايت می‌زنند و روزی و قسمت شماست. من در نمایش‌های مذهبی، سریال یا فیلم که بازی کردم و یا کارگردانی، این نکته کاملاً مشهود است. مثلاً در فیلم «رستاخیز» جزو کاندیدای بازیگری نبودم اما خیلی دلم می‌خواست در این کار باشم.

گفتم یا امام حسین(ع)، دوست دارم در این فیلم بازی کنم. یک بار از دفتر احمد رضا درویش تماس گرفتند فردا بیایید برای فیلم «رستاخیز»، آقای درویش شما را ببینند. رفتم که جنس صدا و هیبت و بقیه موارد را مورد ارزیابی قرار دهند؛ خوشبختانه برای بازی در این فیلم انتخاب شدم. دستیار آقای درویش نکته عجیبی گفت که در نوع خودش جالب توجه بود.

دستیار آقای درویش به من گفت ما به دنبال افشین زارعی بودیم و از خانه تئاتر خواستیم شماره ایشان را بدهند که شماره شما را دادند. حالا هم که آقای درویش جنس صدای تاریخی و هیبت کار شما را پسندیدند و در واقع قسمت من شد.

به هر حال این نیروی عجیب و حس معنوی در کارهای تاریخی مذهبی و دینی وجود دارد مخصوصاً باعث و بانی این کار که مرحوم فرج‌الله سلحشور، داود میرباقری، جمال شورجه‌ها بودند و هستند که باطناً خودشان باورمندند. این خودش شرایطی را ایجاد می‌کند یک نور الهی بر این کارها تابیده شود و یک فضای روحانی و خوبی را ایجاد می‌کند بعدها نتیجه‌اش را می‌بینیم.

از هوش مصنوعی می‌ترسم

* به بحث بعدی برسیم؛ هوش مصنوعی که این روزها زیاد درباره‌اش صحبت می‌شود احتمالاً نمایشنامه‌ها را دستخوش تغییراتی کند و به موضوع ضعف تئاتر در این زمینه دامن بزنند نظر شما در این باره چیست؟

من واقعاً از هوش مصنوعی وحشت دارم می ترسم. انسان هرچه روز به روز پیشرفت می کند امکانات رفاهی برای خودش ایجاد می کند بلای جانش می شود. ما در واقع آرام آرام وارد سدهای از زندگی می شویم که سده بحرانی و خطرناکی است. چون ابرقدرت ها و استعمارگرها از دستاوردهای جدید به ضرر و نابودی بشر استفاده می کنند. به همین خاطر به شدت از هوش مصنوعی وحشت دارم که بسیاری بیکار بشوند.

حضور بلاگرها به ضرر تئاتر است

* موضوع بعدی ورود سلبریتی ها و اینفلوئنسرها به موضوع تبلیغات تئاتر است که صرفاً برای جلب مخاطب اتفاق می افتد. واقعاً این روند منطقی هست و باعث نادیده شدن برخی کارهای کیفی نمی شود؟

سلبریتی ها اگر در تئاتر ریشه و اصالت تئاتری داشته باشند همچون شخصی مثل امیر جعفری که بچه تئاتر است که در سینما و تلویزیون خوب کار می کنند اگر از این جنس کار باشند به کیفیت کار کمک می کند اگر از جنس بلاگرها باشند تنها به خاطر جلب تماشاگر و فروش، به ضرر تئاتر است. تماشاگر الان آگاه شده و برای او کار خوب مهم است و دیگر خانم و آقای چهره سینما و تلویزیون اهمیتی ندارد. ورود امثال بلاگرها و این طور آدم ها به ضرر تئاتر است و هیچ وقت به تئاتر کمک نمی کند.

انتهای پیام/

انتهای پیام/